

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2016, č. j. 62 A 215/2015 - 25,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem na zahájení řízení označeným žalobcem pod bodem 1) výslovně jako „*správní žaloba proti usnesení ČR-Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2016, č. j. 62 A 215/2015-25*“, se žalobce domáhá vydání rozsudku, kterým by krajský soud toto rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení. Tímto rozhodnutím Krajský soud v Brně (dále též „krajský soud“) odmítl jako nepřipustnou žalobu žalobce proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2015, č. j. 5 Nao 101/2015 - 38, a to postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a zároveň žalobce poučil, že proti tomuto usnesení lze jako opravný prostředek podat ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost.

V nyní podaném návrhu žalobce mj. uvedl, že napadené usnesení tajného soudu je úmyslně nesprávné a nezákonné. Žalobce vznesl také námitku podjatosti a kárný podnět proti soudcům Krajského soudu v Brně, a to JUDr. D. R., Mgr. K. K., Ph.D. a Mgr. P. Š.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou, nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“).

V daném případě se však o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu nejedná, nýbrž jde o žalobu proti rozhodnutí soudu. Z obsahu podané žaloby, jakož i vydaného soudního rozhodnutí, proti kterému žaloba směřuje, neplyne, že by byl napadán úkon správního orgánu;

napadáno je zřetelně rozhodnutí zdejšího krajského soudu. Napadené usnesení tak nemůže být v režimu správního soudnictví krajským soudem přezkoumáno, neboť zde chybí pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Krajský soud v Brně není správním orgánem, jak jej definuje výše citované ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale jedná se o orgán moci soudní ve smyslu čl. 81 a násl. Ústavy České republiky.

V případě žalobou napadeného usnesení se tak nejedná o správní rozhodnutí, proti kterému by bylo možno brojit žalobou dle § 65 a násl. s. ř. s., ale o rozhodnutí samotného Krajského soudu v Brně. Proti rozhodnutím krajských soudů ve správním soudnictví lze ovšem brojit pouze opravnými prostředky zakotvenými v části třetí, hlavě třetí, soudního řádu správního, tj. kasační stížností, případně návrhem na obnovu řízení, o čemž byl žalobce v žalobou napadeném usnesení řádně poučen. Z toho *a contrario* vyplývá, že jiné typy podání směřující proti těmto rozhodnutím nejsou přípustné. Žalobce však zjevně své podání jako kasační stížnost nekoncepoval.

Krajskému soudu přitom je z jeho úřední činnosti známo, že žalobce je dostatečně právně na výši (vedle řady svých vlastních věcí vystupuje v řízeních též jako obecný zmocněnec), aby své podání odpovídajícím způsobem označil a správně je také adresoval. V daném případě přitom žalobce svůj návrh výslovně označil jako správní žalobu.

Z tohoto důvodu proto krajský soud podanou správní žalobu odmítl jako nepřipustnou postupem dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl, nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá, nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. V uvedené věci se jedná o neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, neboť zde není dána pravomoc krajského soudu rozhodnout o podaném návrhu žalobce.

Nad rámec výše uvedeného pak krajský soud podotýká, že pokud žalobce opakovaně podává žaloby proti rozhodnutím soudu (k témuž soudu), z nichž je patrné, že jeho snahou není skutečné vyřešení sporů, ale pouze zpochybňování jednotlivých rozhodnutí krajského soudu v nekonečně se řetězícím procesu, vykazuje tento přístup žalobce znaky obstrukční hry bez smysluplného významu. Jak přitom judikoval také Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 25. 10. 2012 ve věci sp. zn. 21 Nd 299/2012: „*Procesní obstrukce jsou zneužitím procesních práv (negují efektivní působní práva) a nepožívají žádnou právní ochranu*“. I z tohoto důvodu proto zdejší soud nemohl přiřknout žalobci obranu tak, jak ji ve svém návrhu požadoval.

Krajský soud zároveň uvádí, že Nejvyššímu správnímu soudu nepředkládal vznesenou námitku podjatosti směřující vůči soudcům senátu 62 A, neboť vzhledem k aktuálnímu rozvrhu práce Krajského soudu v Brně se žádný z těchto jmenovaných soudců nepodílel na projednávání a rozhodnutí této věci.

Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1, věta první, s. ř. s. *a contrario*).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle

kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. dubna 2016

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu